

Arta plastică, între patrimoniu și mărturie

Colecția de artă a *Muzeului Dunării de Jos* din Călărași este radiografia exactă a unui timp paradoxal, în care se ciocnesc, aproape dramatic, dorința de construcție, utopia profesională și încrederea că totul este posibil, ale unor oameni vii și neresemnați, pe de o parte, și ipocrizia contextului, precaritatea economică și dezinteresul profund al unei istorii deviate, pe de altă parte. Fără să posede o secție de artă specializată și fără nici un buget pentru achiziții, Muzeul din Călărași, mai exact muzeografiile de ieri și de astăzi, au găsit și au inventat tot felul de scenarii menite, în ultimă instanță, să îmbogățescă patrimoniul instituției și în acest sector. Stimularea donațiilor, transferul de la Oficiul de Expoziții, organizarea unor simpozioane și expoziții sînt doar cîteva dintre strategiile de atragere spre muzeu a obiectului de artă. În absența unei politici de achiziții unitare și continue, în virtutea căreia să rezulte un fond compact și coerent, patrimoniul artistic al Muzeului din Călărași are o evidentă notă de spontaneitate, însă el este cu atît mai expresiv în componenta lui morală și mai credibil în calitatea lui de martor. Fără a include nume legendare ale artei românești, de la Aman, Grigorescu, Andreescu și pînă la Tonitza, Petrașcu, Baba, Ciucurencu etc., fondul de artă numără, totuși, cîteva artiști de prima mînă, de la Milița Petrașcu, Ion Vlad, Tudor Lorman, Tache Papatriandafil și pînă la artiștii contemporani din generații diferite, mulți dintre ei cu lucrări timpurii, ceea ce constituie un important avantaj în ceea ce privește configurația patrimoniului, cunoscut fiind faptul că artiștii tineri nu sînt, îndeobște, priorități pentru politicile de achiziții ale muzeelor. Chiar dacă fondul de lucrări de artă plastică al *Muzeului Dunării de Jos* nu este unul impresionant prin număr și nici unul copleșitor prin coerență și prin valoarea individuală a lucrărilor, el este extrem de prețios atît ca punct de pornire pentru constituirea unui Muzeu de Artă la Călărași cît și ca răspuns la nevoia reală a comunității locale căreia i s-a refuzat pînă acum, pur și simplu, accesul la unul dintre cele mai importante reflexe ale sufletului și ale minții omenești, anume arta plastică, adică imaginea investită simbolic.

Pavel Șușară